Rasa močutė

Rasa močutė gimė Grabavos kaime, dabartiniame Kauno rajone. Vaikų šeimoje kartu su močute buvo vienuolika. Daugumą jų beangdami mirė. Močutės plaukai buvo juodi, kasos ilgos, akys mėlynos. Būdama mergina, močutė šėrė gyvulius, tvarkė kambarius, audė rankšluosčius ir lovatieses. Kartais susėdusios seserys dainuodavo dainas. Ištekėjo būdama dvidešimt penkerių metų. Ištekėjusi atvažiavo gyventi į Priienus. Priienuose ir gimė aštuoni jos vaikai. Viena močutės dukrelė, būdama maža, mirė. Taip begyvendama Priienuose, ji išaugino keturias dukras ir tris sūnus. Pas močutę liko gyventi viena duktė ir du sūnūs. Po to močutė pradėjo auginti mažus anūkus. Bet taip pat neužmiršo pasakyti jiems pasakų, padainuoti dainų. Močutė dabar turi penkio-

lika anūkų ir dar dvi proanūkės, kurios eina į pirmąją klasę. Šiais metais močiutė sulauks septyniasdešimt aštuonerių metų. Močiutė gyva suvokiete. Dabar jau močiutė prazilo, bet vis tiek dar dirba. Močiutės plaukai jau balti, akys žydros, o kaktos viduryje yra didelis apgamas todėl ji panaši į inką. Mes jį taip ir vadiname. Močiutę dar ir dabar yra tokia darbšti, kaip ir seniau. Bet mes jai visada sakome, kad senatvėje reikia pailsėti. Ir patys einame viską sutvarkyti. Močiutė taip pat nepraranda ir savo švelnumo. Kai aš buvau maža ir mamytė buvo darbe, aš pasilikdavau pas močiutę. Ji mane vedžiodavo po kiemą ir aiškindavo, kad gėlytės negali man skinti joms skauda, ir aš taip susigraudindavau. Mano močiutė vartoja pertarą „vaikeli". Daugiausia močiutė kalba apie savo gyvenimą. Aš myliu savo močiutę. Ir galiu iš jos pasimokyti darbštumo, švelnumo ir meilės darbui.